

Cal Reiet

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de Vilanova, 18, 08289
Emplaçament Al bell mig del nucli urbà i del carrer de Vilanova
Alçada: 424m

Coordenades:

Latitud: 41.63584
Longitud: 1.51838
UTM Est (X): 376597
UTM Nord (Y): 4610405

Classificació

Número de fitxa 08071-6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Caldria arranjar el revestiment de la façana principal.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6606006CG7160N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 24/04/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta més o menys rectangular, format per dos cossos adossats i amb pati posterior. El volum principal presenta la coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en soterrani, planta baixa, dos pisos i golfes. La façana principal, orientada al carrer de Vilanova, presenta dos grans portals d'accés rectangulars. El lateral ha estat reformat, amb els brancals bastits amb maons i la llinda arrebossada. En canvi, el portal principal presenta els brancals bastits amb carreus de pedra ben escairats i la llinda plana de pedra amb decoració central. Al seu costat hi ha una allargada finestra rectangular emmarcada en pedra, que també ha estat reformada. Les obertures del primer pis es corresponen amb tres grans finestrals rectangulars, amb els brancals fets de carreus de pedra, les llindes planes decorades i l'intradós motllurat. Tenen sortida a tres balcons simples amb les llosanes motllurades i les baranes de ferro. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que els balcons són de mida inferior i les obertures són d'arc rebaixat, amb els emmarcaments arrebossats. Les obertures de les golfes es corresponen amb tres petites finestres quadrangulars amb l'emmarcament revestit. La façana està rematada per un ràfec reformat i decorat amb motius geomètrics, sostingut amb mènsules de fusta. La construcció manté bona part del revestiment arrebossat de la façana, tot i que es pot observar part de l'obra vista. Està formada per pedres desbastades de diferents mides, disposades regularment. Adossat a la façana de ponent del volum principal hi ha un cos de planta rectangular amb la coberta de teula àrab d'un sol vessant, que presenta una galeria d'arcs de mig punt sostinguts per columnes circulars. Al seu torn, adossada a aquest volum i oberta al pati posterior, destaca una construcció de planta pentagonal amb la coberta de teula d'un sol vessant, disposada a mode de galeria.

Observacions:

El ràfec de l'edifici principal, que està decorat amb motius geomètrics (romboïdals) de color teula i blanc, es pot observar en d'altres edificis del mateix carrer.

Història

Tot indica que la casa de cal Reiet que coneixem actualment es correspon amb un "hospitium" documentat al carrer de Vilanova, amb anterioritat al segle XVI. De fet, el lloc de Vilanova va sorgir com un nou nucli de població establerta extramurs del castell, al voltant de la plaça d'en Giralt o de can Llacuna (a l'encreuament entre els actuals carrers de Vilanova i de Pere Palomas) i de l'"hospitium" anteriorment mencionat. Tot i que es desconeix com era l'edifici original, sabem que comptava amb un corral posterior. Funcionalment "podia haver estat un alberg, o hospital, per acollir-hi persones, o simplement un habitatge gran" (Muset 2006: 10). A finals del segle XVI, però, l'edifici estava abandonat i esfondrat, fet que va motivar que l'any 1594 el seu propietari (Jaume Jover, alias "Rafel") se'l vengués, juntament amb uns patis adjacents, a Gaspar de Càrcer. Posteriorment, l'any 1736 un dels seus descendents va transferir aquesta propietat als comerciants Maurici Ramon i Simó Segura, juntament amb la masia de la Torre dels Hereus. Sembla ser que l'actual nom de l'edifici, cal Reiet, prové del sobrenom amb el que es coneixia un dels seus propietaris, el qual posseïa les millors propietats de tot el municipi, fet que li va proporcionar aquest apel·latiu.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 16. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 10-11, 22.

